03/02/2021

Οι περί Ισλάμ απόψεις του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Ιερωνύμου

/ Γνώμες

Γράφει ο Καθηγητής Χρήστος Κ. Οικονόμου,

Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας Πανεπιστημίου Λευκωσίας – τ. Προέδρος και Κοσμήτορας Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης

Τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο Β΄ τον γνωρίζω προσωπικά τώρα και πολλά χρόνια . Όμως την εποχή της Κοσμητείας μου 2004–2008 συνδεθήκαμε πιο στενά και μετά την εκλογή του ως ο 20ος Προκαθήμενος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ελλάδος από της ανακηρύξεως του Αυτοκεφάλου της με τον τίτλο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

Είχαμε την τιμή και την χαρά να μας δώσει την ευλογία και την έγκρισή του για την ίδρυση των Κέντρων Μάθησης του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας στις Ιερές Μητροπόλεις Λαγκαδά με Μητροπολίτη τότε τον αείμνηστο

Ιωάννη, Κηφισίας με Μητροπολίτη τον κ. Κύριλλο και Κορίνθου με Μητροπολίτη τον κ. Διονύσιο. Ήταν ενθουσιασμένος με το πρόγραμμά μας αυτό τόσο το μεταπτυχιακό όσο και το διδακτορικό, τα οποία ήσαν αξιολογημένα και πιστοποιημένα από ανεξάρτητο φορέα του Υπουργείου Παιδείας της Κύπρου, και αναγνωρισμένα από το Υπουργείο Παιδείας της Ελλάδος.

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος είναι ένας λόγιος Ιεράρχης με σπουδές στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής και της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Πραγματοποίησε Βυζαντινές σπουδές στα Πανεπιστήμια του Γκρατς της Αυστρίας και του Μονάχου της Γερμανίας. Εργάστηκε ως πανεπιστημιακός βοηθός στην Αρχαιολογική Εταιρεία Αθηνών, κοντά στον Αναστάσιο Ορλάνδο.

Το συγγραφικό του έργο είναι πλούσιο και η μελέτη του τα μεσαιωνικά μνημεία Ευβοίας βραβεύτηκαν από την Ακαδημία Αθηνών το 1970. Μνημονεύουμε εδώ και το τρίτομο έργο του Χριστιανική Βοιωτία. Ωστόσο εγκατέλειψε την ακαδημαϊκή σταδιοδρομία και το 1967 χειροτονήθηκε Διάκονος. Το ίδιο έτος χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος και το 1981 εξελέγη παμψηφεί Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας. Την 7η Φεβρουαρίου 2008, εξελέγη Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλαδος. Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος διακρίθηκε για το πνευματικό και κοινωνικό του έργο, για τη σοφία και την σύνεση, το ήθος και την ευγένειά του, την μετριοπάθεια και την υπομονή του, το χαμηλό τόνο της διοικήσεώς του, αλλά και τις δυναμικές παρεμβάσεις του απέναντι στους άστοχους χειρισμούς της πολιτείας εναντίον της Εκκλησίας.

Θέλω να τονίσω το σεβασμό και την εκτίμηση που έτρεφε στο πρόσωπό του ο τέως Πρωθυπουργός της Ελλάδος Αλέξης Τσίπρας, αλλά και την αναγνώριση και αποδοχή που δείχνει στον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο ο νυν Πρωθυπουργός της Ελλάδος Κυριάκος Μητσοτάκης. Πρόσφατο είναι το γεγονός της πυγμής που έδειξε για το άνοιγμα των ναών σ’ ολόκληρη την Ελλάδα την ημέρα των Θεοφανείων, μετά την υποχώρηση από τα συμφωνηθέντα μεταξύ Αρχιεπισκόπου και Πρωθυπουργού από τους κρατικούς λειτουργούς στο συγκεκριμένο θέμα.

Αυτός ο σοφός και συνετός άνθρωπος έγινε στόχος της Τουρκικής προπαγάνδας και σκόπιμα παρανοήθηκε το πνεύμα των δηλώσεών του ότι το Ισλάμ ως θρησκεία έχει εντονότερο τον πολιτικό παρά τον θρησκευτικό χαρακτήρα. Επίσης, με βάση τη διδασκαλία του Κορανίου οι πιστοί του Ισλάμ στοχεύουν στην εξάπλωση της θρησκείας τους, αλλά συγχρόνως και του κράτους τους, της πολιτικής τους εξουσίας.

Αντίθετα βασική αρχή του Χριστιανισμού είναι η έκφραση αγάπης προς κάθε άνθρωπο στον κόσμο ανεξάρτητα φύλου, φυλής, έθνους, θρησκείας και ιδιαιτερότητας.

Τονίζουμε δε ιδιαίτερα τον σεβασμό σε κάθε θρησκεία και διαλεγόμαστε ώστε να επιτύχουμε την κοινωνική συνοχή, την ειρηνική συμβίωση των λαών και την ανεξιθρησκεία ως ανθρώπινο δικαίωμα. Συγκρινόμενες όμως οι αρχές του Κορανίου και της Αγίας Γραφής καθώς επίσης η διδασκαλία τους για τον Θεό, για τον Χριστό, το Άγιο Πνεύμα, την Παναγία, τους Αγίους, τον κόσμο και τα έσχατα δεν μπορεί ένας αντικειμενικός επιστήμονας βιβλικής θεολογίας, όπως ο γράφων, να βρει πολλά κοινά σημεία. Τελείως διαφορετική είναι η θεολογία, η κοσμολογία, η ανθρωπολογία, η Χριστολογία, η Πνευματολογία τους. Ιδιαίτερα η Τριαδολογία όχι μόνο είναι ανύπαρκτη στο Ισλάμ αλλά παντελώς απαράδεχτη ως διδασκαλία, διότι θεωρείται κάθετη υποτίμηση του Θεού. Επίσης, ούτε στην Σωτηριολογία ούτε και στην Εσχατολογία, μπορεί να υπάρξει σύγκριση των δύο θρησκειών (βλ. Joachim Gnilka, Χριστιανισμός και Ισλάμ, μετάφρ. Σωτ. Δεσπότη, εκδ. Ψυχογιός, Αθήνα 2009). Όπως εύστοχα τονίζει ο Αρχιεπίσκοπος Τιράννων και πάσης Αλβανίας, Αναστάσιος (Γιαννουλάτος), στο κλασσικό έργο του Ισλάμ. Θρησκειολογική επισκόπηση, «Ο Θεός είναι ο εντελώς άλλος,». Οπότε ορισμένες αρχές του Ευαγγελίου όπως «γίνεσθε ουν οικτίρμονες καθώς και ο πατήρ υμών οικτίρμων εστί» (Λουκ. 6,36), αποτελούν για τον μουσουλμανισμό είδος βλασφημίας «διότι, τονίζει ο καθηγητής Γιαννουλάτος, αποκλείεται στον άνθρωπο να πλησιάσει και να ομοιωθεί προς τον Θεό».

Έχει ιδιαίτερη σημασία η σύγκριση του Μωάμεθ με τον Χριστό: «Ο Μεσσίας Ιησούς, τονίζει το Κοράνιο, είναι υιός της Μαριάμ, απόστολος του Θεού» (Αι Γυναίκες 4:169). Όμως ο Μωάμεθ είναι «απόστολος του Θεού και η σφραγίς πάντων των προφητών» (Οι Ομόσπονδοι 33:40). Η ιδέα του «Θεού πατρός» είναι διδασκαλία απαράδεκτη για τους μουσουλμάνους, σε αντίθεση με τον Χριστιανισμό, όπου ο Θεός είναι πατέρας του κάθε ανθρώπου και τον προσεγγίζει με την εικόνα του σπλαχνικού πατρός σε αντίθεση με τον Μουσουλμανισμό. Η απόρριψη και της θεότητας του Ιησού Χριστού είναι θεμελιώδης διδασκαλία του Κορανίου: «Άπιστοι εισίν οι λέγοντες ότι ο Μεσσίας υιός της Μαρίας, είναι Θεός» (Η Τράπεζα, 5:19). Και καταλήγει το Κοράνιο: «ο Μεσσίας, υιός της Μαριάμ, είναι απλώς απόστολος» (Η Τράπεζα 5:79). Παρά τον ιδιαίτερο σεβασμό του Ισλάμ στην Παναγία, ως μητέρα του Μεσσία, πουθενά δεν αναγνωρίζεται Θεοτόκος.

Η αλήθεια των λόγων του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου για έντονο πολιτικό – επεκτατικό χαρακτήρα του Ισλάμ φαίνεται έντονα στους Βυζαντινούς και Μεταβυζαντινούς αιώνες. Φυσικό επακόλουθο της επέκτασης του Ισλάμ ήταν η σύγκρουσή του με τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Επί αιώνες οι Μουσουλμάνοι πολεμούσαν τους Βυζαντινούς μέχρι τελικά που τελικά διέλυσαν τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία (για το σύγχρονο διάλογο Χριστιανισμού και Ισλάμ, Αγ. Ζιάκα, Διαθρησκειακοί διάλογοι, Θεσσαλονίκη 2010). Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι

Βυζαντινοί να αντιμετωπίσουν το Ισλάμ και στο θεωρητικό επίπεδο με αρνητική διάθεση (Γρηγόριος Παλαμάς και Μανουήλ Παλαιολόγος, βλ Ε. Σδράκα, Η κατά του Ισλάμ πολεμική των Βυζαντινών θεολόγων, Θεσσαλονίκη 1961). Ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός (750 μ.Χ.) χαρακτήριζε τα δόγματα του Ισλάμ «γέλωτος άξια» (PG 94, 765Α), ενώ ο Επίσκοπος Καρρών Θεόδωρος «άθεον και δυσσεβές δόγμα» (PG 97, 1560Α).

Τέλος, ο ίδιος ο Μωάμεθ, ο οποίος ήταν στην αρχή βοσκός, μετά έμπορος, μετά προφήτης και τέλος αρχηγός θεοκρατικού κράτους συγκέντρωσε θετικές αξιολογήσεις στις βιογραφίες του, που έγραψαν αφοσιωμένοι οπαδοί του, όπως «ένθερμος οραματιστής, επιτυχημένος επιχειρηματίας, δικαστής, ευαίσθητος ποιητής, δυναμικός θρησκευτικός αναμορφωτής, πανούργος στρατηγός και ικανός πολιτικός ηγέτης» (Αν. Γιαννουλάτου, Ισλάμ, σελ. 138). Παράλληλα και φοβερά αρνητικούς χαρακτηρισμούς στις βιογραφίες του από μη μουσουλμάνους επιστήμονες όπως «ηδονιστής, νευρωτικός, επιληπτικός, αδίστακτος, φιλόδοξος και τα παρόμοια» (του ιδίου, σελ. 138, πρβλ. Γρ. Ζιάκα, Ιστορία των θρησκευμάτων Β΄ το Ισλάμ, Θεσσαλονίκη 2001 και του ιδίου Ισλάμ. Θρησκεία και Πολιτεία, Θεσσαλονίκη 2001).

Οι δηλώσεις του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου για τον έντονο πολιτικό και επεκτατικό χαρακτήρα του Ισλάμ επιβεβαιώνονται σαφέστατα από τη θεωρία για τον Ιερό Πόλεμο – τζιχάντ. Όπως σοφά και εύστοχα επισημαίνει, ο πολυσέβαστος και πολυαγαπημένος και πλέον ειδικός για τη θρησκεία του Ισλάμ Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος Γιαννουλάτος, Ισλάμ, σελ. 293 – 294: «υπό την επίδραση των ειρηνοποιών κηρυγμάτων και της καλλιέργειας φιλικής ατμόσφαιρας μεταξύ των λαών υπάρχει σήμερα η τάση αποσιωπήσεως της χαρακτηριστικής αυτής παραγράφου της ισλαμικής τακτικής (δηλ. του ιερού πολέμου – τζιχάντ). Εντούτοις, και αν ακόμη παραθεωρήσουμε τα συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα, παραμένουν τα ιερά κείμενα. Οι παροτρύνσεις του Κορανίου για δυναμική, μαχητική αντιμετώπιση των «απίστων» είναι πολλές και άμεσες: «Μάχεσθε … Αν οι εχθροί θέσωσι τέρμα εις τας πράξεις αυτών τότε ας παύσωσιν αι εχθροπραξίες εκτός αν πρόκειται περί ασεβών» (Η Βους, 2:189). Γι΄ αυτό «εκτός της κυριαρχίας του Ισλάμ χώρες ονομάζονται «Οίκος πολέμου» και αντιδιαστέλλονται από τον «Οίκο του Ισλάμ». Και συνεχίζει εύστοχα η θρησκειολογική αξιολόγηση του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου υπογραμμίζοντας: «ο χαρακτήρας του Ισλάμ υπήρξε επιθετικός εκεί όπου η πειθώ δεν έφερνε αποτέλεσμα, το ξίφος αποδεικνυόταν πειστικότερο. Έτσι, κατόρθωσε να επιβάλει με ταχύτητα αστραπής την κυριαρχία του από τις στήλες του Ηρακλέους μέχρι τον Ινδό ποταμό. Και καταλήγει ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας, το Ισλάμ παράλληλα με το θρησκευτικό του χαρακτήρα υπήρξε και μέγεθος πολιτικό. Ο προφήτης δεν

ίδρυσε μόνο μια θρησκευτική κοινότητα, αλλά και ένα κράτος» (του ιδίου, σελ. 295 – 296).

Μετά από την παραπάνω συνοπτική ιστορικο-θρησκειολογική παρουσίαση που κάναμε, μένει περιθώριο να θεωρηθεί άδικη και εξωπραγματική η αξιολόγηση του Ισλάμ από τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο, ότι είναι θρησκεία με έντονο πολιτικό χαρακτήρα και ότι οι Μουσουλμάνοι «είναι οι άνθρωποι της εξαπλώσεως»; Δεν είναι τραγική η κατάστασή μας που δύο Θεολογικές Σχολές Αθηνών και Θεσσαλονίκης με 120 καθηγητές, 2 Κοσμητείες και 4 Προεδρεία να αδιαφορούν και να μην τολμούν να αρθρώσουν μια λέξη για την απαράδεκτη, απαίσια και απάνθρωπη επίθεση της τουρκικής προπαγάνδας εναντίον μιας δήλωσης του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου που δεν αφίσταται της ιστορικοθρησκειολογικής πραγματικότητας; Ανάγκασαν την Αρχιεπισκοπής να κάνει εσπευσμένα ανακοίνωση διάψευσης της πραγματικότητας και της επιστημονικής αλήθειας, αλλά και το κράτος άφησε έκθετο τον κ. Ιερώνυμο, χωρίς την παραμικρή στήριξη.

Αντίθετα, μάθημα θρησκειολογικού επιπέδου έκαναν οι Μουφτήδες της Θράκης των μουφτειών Ξάνθης και Διδυμοτείχου, ενώ δεν συνυπέγραψαν οι Μουφτήδες της Κομοτηνής και Ρόδου: «Η εικόνα που περιέγραψε ο Μακαριώτατος για τη θρησκεία μας, αναφέρουν οι Μουφτήδες, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα της χώρας μας και προσβάλλει το θρησκευτικό αίσθημά μας». Θα μπορούσαν να συγκρίνουν οι συμπαθέστατοι Μουφτήδες την κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή της Θράκης και τη συμπεριφορά των ελληνικών κυβερνήσεων και του ελληνικού λαού με εκείνη της Κυβέρνησης της Τουρκίας; (βλ. Ν. Ασκούνη η εκπαίδευση της μειονότητας της Θράκης. Από το περιθώριο στην προοπτική της κοινωνικής ένταξης, Αθήνα 2006).

Χωρίς την παραμικρή αιδώ είναι η παρέμβαση με ανακοίνωση του επικεφαλής της πανίσχυρης θρησκευτικής αρχής της Τουρκίας (Diyanet) του Αρχι – Ιμάμη Αλί Ερμάς: «Η εν λόγω δήλωση προκαλεί την κοινωνία και οδηγεί τους ανθρώπους σε μίσος, μισαλλοδοξία και βία κατά της υπέρτατης θρησκείας μας το Ισλάμ, και συνεχίζει ο Αρχι – Ιμάμης, το Ισλάμ είναι μία θρησκεία της ειρήνης. Ο τρόπος για την ενστάλαξη της ειρήνης, της ηρεμίας, της ευημερίας, της συμπόνοιας, της δικαιοσύνης και της αρετής στην ανθρωπότητα δεν είναι η σύγκρουση, αλλά η ανάδειξη της ηθικής για συνύπαρξη». Ακολούθως μιλά για τον Ισλαμικό πολιτισμό ως ένα μεγάλο πολιτισμό που πάντα επέτρεπε σε ανθρώπους διαφορετικών θρησκειών και πολιτισμών να ζήσουν μαζί για αιώνες και ότι παρείχαν σε όλους το δικαίωμα να ζουν σύμφωνα με τις πεποιθήσεις τους. Και καταλήγει ότι πρόκειται για θρησκεία ειρήνης, που στοχεύει στην εκπλήρωση υψηλών αξιών, όπως της δικαιοσύνης, της ειρήνης και της ευημερίας. Διερωτάται κανείς διαβάζοντας

αυτές τις προκλητικές και απαράδεκτες δηλώσεις περί ισλαμικού πολιτισμού και δικαιωμάτων διαφορετικών θρησκειών να ζήσουν μαζί.

Μα δεν είναι αυτός ο Αρχι – Ιμάμης Αλί Ερμάς, ο οποίος πρωτοστάτησε στην μεταβολή του ναού της Αγίας Σοφίας, από ναό και μουσείο σε τζαμί; Δεν είναι αυτός με τον ίδιο τον Πρόεδρο της Τουρκίας Ταγίπ Ερτογάν, οι οποίοι κατέλαβαν την Αγία Σοφία πρόσφατα, έκρυψαν τα ψηφιδωτά, προσευχήθηκαν στον χριστιανικό ναό, αλλοίωσαν την ιστορία και ευτέλισαν τον Βυζαντινό πολιτισμό; Δεν είναι αυτός ο Αρχι – Ιμάμης Αλί Ερμάς, ο οποίος προκλητικότατα και αδίστακτα μετέβαλε ένα ναό Ορθόδοξο με μια πολυετή ιστορία και σημαντικό ρόλο στον πολιτισμό του γένους των Ρωμιών σε τζαμί;

Ας δούμε τέλος τη θρασύτατη ανακοίνωση του Τουρκικού Υπουργείου των Εξωτερικών. Καταδικάζουν και αυτοί έντονα τις «παράλογες» δηλώσεις του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος σε συνέντευξη σε τηλεοπτικό κανάλι για τη θρησκεία του Ισλάμ και συνεχίζουν: «Η θρησκεία μας, το Ισλάμ, είναι μια θρησκεία ειρήνης βασισμένη στην κατανόηση της ανοχής και της συμπόνιας που διασφαλίζει την συνύπαρξη διαφορετικών θρησκειών και πολιτισμών». Ο Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας Τσαβούσογλου, δε γνωρίζει ότι η Σχολή της Χάλκης που είναι ο θεολογικός πνεύμονας του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου παραμένει κλειστή και αμπαρωμένη τόσα χρόνια;

Μήπως και οι δολοφονικές ενέργειες των τζιχαντιστών στην Ευρώπη είναι βασισμένες στο Ισλάμ ως θρησκεία ειρήνης και βασισμένη στην κατανόηση της ανοχής και της συμπόνιας; Το Τουρκικό Υπουργείο Εξωτερικών δεν έχει πληροφορηθεί ότι η Τουρκία απρόσκλητη, προκλητικά και άδικα, παρά τις αποφάσεις και τα ψηφίσματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών εισέβαλε στην Κύπρο και κατέλαβε παράνομα, βίαια, απολίτιστα ένα ανεξάρτητο Ευρωπαϊκό κράτος και με κάθε αιμοβορία το 40% του Κυπριακού εδάφους; Επειδή ο γράφων είναι πρόσφυγας από τον Άγιο Επίκτητο Κυρηνείας, θέλει να πει στους Μουφτήδες της Θράκης, στον Αρχι – Ιμάμη Αλί Ερμπάς και τον Υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας, θέλω να ρωτήσω αν η ειρηνική θρησκεία του Ισλάμ και ο ισλαμικός πολιτισμός επέτρεψε τον εκτοπισμό και προσφυγοποίηση 250000 Ελληνοκυπρίων από τις πατρογονικές τους εστίες και τους εξεδίωξαν από τη Βόρεια στη Νότια Κύπρο; Ο ισλαμικός πολιτισμός επέτρεψε σε 80000 εποίκους να καταλάβουν τα σπίτια και τις περιουσίες μας, στην Κερύνεια, την Αμμόχωστο και την Μόρφου; Αυτή είναι η θρησκεία του Ισλάμ, που πάντα επέτρεπε σε ανθρώπους διαφορετικών θρησκειών και πολιτισμών αντί να ζήσουν μαζί να τους εκδιώκουν από τις πατρογονικές τους εστίες;

Αυτός ο ισλαμικός πολιτισμός συνέβαλε στην πολιτιστική καταστροφή όλων των

μνημείων πολιτισμού, αλλάζοντας ακόμη και τα ονόματα των χωριών μας, π.χ. το χωριό μου από Άγιος Επίκτητος, ονομάστηκε Τζατάλκιογιου, ο ναός του ομώνυμου χωριού μου μετετράπη σε τζαμί καταστρέφοντας το τέμπλο, εξαφανίζοντας τις εικόνες, εκθεμελιώνοντας την Αγία Τράπεζα, καταστρέφοντας το ιερό, το καμπαναριό και υψώνοντας ένα τεράστιο μιναρέ. Μάλιστα σε άλλες περιπτώσεις, μετέτρεψαν τους Ναούς των κατεχομένων σε στάβλους αλόγων ζώων, ακόμη και σε οίκους διασκεδάσεων. Το Ισλάμ, με βάση τη θρησκεία της ειρήνης, σκότωσαν εν ψυχρώ δύο παλληκάρια της Κύπρου, τον Σολωμό Σολωμού και τον Τάσο Ισαάκ, το 1996.

Κύριε Πρόεδρε της Τουρκίας, Ταγίπ Ερτογάν, με βάση την ειρηνική θρησκεία σας του Ισλάμ μπήκατε στην πόλη των Βαρωσίων για να κάνετε πικ νικ αγνοώντας τα ψηφίσματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, τις συστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βάζοντας το μαχαίρι στην καρδιά των μόνιμων κατοίκων της Αμμοχώστου; Κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών της Τουρκίας, στο Ισλάμ της ειρήνης και της συμπόνιας στηριχθήκατε για να παραβιάζετε όλες τις αρχές Διεθνούς Δικαίου για την εισβολή και κατοχή της Κύπρου, με χιλιάδες πρόσφυγες, αγνοούμενους και εγκλωβισμένους με απάνθρωπες συνθήκες διαμονής; Με την ειρηνική συνύπαρξη των λαών διεκδικείτε να καταλάβετε τη μισή Κύπρο και να δημιουργήσετε δύο κράτη στο νησί; Αυτός είναι ο μουσουλμανικός πολιτισμός που εξαφανίζει την εθνική και θρησκευτική ταυτότητα της Κύπρου και αλλοιώνει την ιστορία και τον πολιτισμό της μετατρέποντας τους εποίκους, δηλαδή τους εισβολείς, σε μόνιμους κατοίκους του νησιού; Αυτό το έγκλημα της καταστροφής του πολιτισμού και της πολιτιστικής κληρονομιάς της Κύπρου είναι αποτέλεσμα του ισλαμικού πολιτισμού; Μήπως ο κ. Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας θεωρεί τη συμμετοχή τους στους πολέμους και την καταστροφή των χριστιανικών πληθυσμών της Μέσης Ανατολής εντολή της ειρηνικής θρησκείας του Ισλάμ, βασισμένη στην κατανόηση της ανοχής και της συμπόνιας που διασφαλίζει τη συνύπαρξη διαφορετικών θρησκειών και πολιτισμών;

Τελειώνοντας αυτή την παρέμβαση μου θέλω να τονίσω ότι ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος με γλώσσα ιστορικοθεολογική είπε όλη την αλήθεια και ανέλυσε με απλά λόγια την πραγματικότητα για το Ισλάμ. Από όσα αναφέραμε πιο πάνω καταδεικνύεται σαφώς ο ρόλος του Ισλάμ στην ιστορία του Βυζαντίου, στα πρόσφατα γεγονότα της εισβολής και κατοχής της Βορείου Κύπρου, της μετατροπής της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, στις αιμοσταγείς επιθέσεις των τζιχαντιστών Ισλαμιστών στην Γαλλία και ολόκληρη την Ευρώπη και την σφαγή των χριστιανικών λαών της Μέσης Ανατολής.

Από εδώ στην μαρτυρική ιδιαίτερη μου πατρίδα την Κύπρο, όπου συνεχίζουμε το

έργο των Θεολογικών Σπουδών και του Πολιτισμού, θέλω να διαβιβάσω υιϊκώς τα σεβάσματά μου στο σοφό οιακοστρόφο της Εκκλησίας της Ελλάδος κ. Ιερώνυμο και να τον διαβεβαιώσω ότι η ομαδική επίθεση των Τούρκων βαρβάρων εναντίον του αξιοσέβαστου προσώπου του, αποτελεί τίτλο τιμής, που αποκαλύπτει το μέγεθος της αναισχυντίας της τουρκικής προπαγάνδας, η οποία δε σέβεται ούτε ιερά ούτε όσια.

Εις πολλά έτη Δέσποτα!